

O MEDIO RURAL E O MONTE VECIÑAL SEN FUTURO

Xosé Alfredo Pereira*

O contido do borrador da Lei de Montes de Galiza aprobado, aínda que sen votación, no Consello Forestal do pasado mes de novembro, e que contou co posicionamento en contra do SLG, Amigos da Terra e da ORGACMM, vai significar que o medio rural non terá futuro, se non se modifica substancialmente no trámite parlamentario. Isto, non fai máis que corroborar as palabras do Sr. Conselleiro de Medio Rural, Samuel Juárez, cando manifestou publicamente que o medio rural galego non ten futuro. E xa que logo, o monte veciñal, como parte do medio rural, tampouco.

Co actual borrador da Lei de Montes de Galiza, un monte veciñal, multifuncional e sustentábel non é posíbel, porque aposta por un monte só forestalista, case en réxime de monocultivo (especies de crecemento rápido e cultivos enerxéticos). Co mencionado texto da normativa de montes, un monte veciñal, xestionado comunitariamente polos veciños e veciñas comuneiros e comuneiras, tampouco é posíbel, por-

que aposta por entregarlle a xestión dos montes veciñais ás chamadas Sociedades de Fomento Forestal (SOFOR), que representan a explotación capitalista en terras comunitarias. Esta apropiación indebida dos montes veciñais, sobre todo no interior do país, queda meridianamente clara no articulado do texto onde se denominan os "contratos de xestión pública". Mediante estes contratos de xestión pública, a Consellaría do Medio Rural poderá asinar contratos con comunidades de montes que, segundo o seu criterio, non xestionen ben os seus montes. A xestión poderá facela directamente a Consellaría de Medio Rural ou entregarlos a terceiros. Eis a entrega de terra ás SOFOR.

Pero a voracidade destas empresas vai a máis. Non lles chega que a Administración lle entregue a terra, tamén deberemos pagarlles os servizos, é dicir, as comunidades de montes terán que pagarlle ás sociedades de fomento forestal pola xestión. Pero non só iso. Tamén haberá que asegurarlles o nego-

cio. Neste senso a Consellaría levanta a prohibición de forestar máis de 50 Ha continuadas en réxime de monocultivo. Isto lévanos a que as sociedades de fomento forestal poderán dispoñer de milleiros de hectáreas de monte para a plantación de cultivos enerxéticos. Estas aseguran o seu negocio e os veciños e veciñas comuneiros e comuneiras temos o lume á porta da casa.

Ante este ataque ao medio rural e, por tanto, ao país, as organizacións sectoriais e a sociedade en xeral temos que unirnos. O mesmo borrador da Lei de Montes é un exemplo de que a unidade logra obxectivos. A unidade de acción de ADEGA, CIG, FRUGA e ORGACMM, fixo posíbel que neste texto normativo, cando menos, non se procedese a privatizar os montes veciñais, que era un dos obxectivos da Dirección Xeral de Montes. Este é o camiño.

* Xosé Alfredo Pereira Martínez é o Presidente da ORGACMM (Organización Galega de Comunidades de Montes en Man Común).

Ramsés Pérez

